

larda geride kalacaklara bir teminat olmak üzere vasiyet yapma hakkını tahdit etmiştir. Gerçekten, bir kimse ancak malının üçte birini vasiyet ile mirasçılarından başka birisine bırakabilir. Geriye kalan üçte ikisi ise mahfuz hissedilir ve ana-baba, kari-koca, erkek çocuk, kız

çocuk ve kızkardeşler... gibi şerî mirasçılara aittir (20). Mirasçılara arasında yaş ve tâhsîl farkı gibi rüchâniyetler tanınmamış, ancak cinsiyet farkından doğan ve ailenen gemicim yükünün erkek üzerinde olmasından mütevelliit erkek lehine bir öncelik vardır (21).

Ozleyis

Bunaltıcı sıcakda temmuz gecelerinde,
Âsûde bir köşede ârifler meclisinde,
Soluk ışık altında nurlu sohbet yapılır,
Çağdaş düşünce doğar İslâm'ın inbügînde.
Bütün haşmetleriyle devri saadet görünür,
Ruhun aynası sîma âriflerce okunur.
His edilir yaşınan Asr-i Saâdet görünür.
Hem Muhammet Mustafa (s.a.) Ashabi güzin görünür.
Ferdin rûhu serinler bûseleriyle feyzin,
Ömrü boyunca ister devamını bu demin.
An erir, devir erir, asırlar perde perde
Titrer teni Tâlibin sanki bir kış gününde.

MEHMET SAIT ÖZDEMİR

2 — KARABORSA YASAĞI

İslâm Dîni, servetin piyasaya arzedilmeyerek saklanması ve piyasa darlık ve sıkıntı meydana getirmesine de karşıdır (22).

Karaborsa, malların meşrû olmayan emellerle depolanması demektir. Bu, fiyatların anormal şekilde artmasını icabettirir ki, Seriat nazarında kesinlikle yeryüzlüdür (23).

3 — FÂİZ ve İSTİSMAR KONUSU

Fâiz bugün, maalesef Müslüman toplumunu sarmış insafsız tüccarların müstahsilden daha ucuz ürün alabilemek için kullandığı vicdansız silâhların en yaygınıdır.

Borç verme ve çiftçinin ihtiyaç içerisinde olmasından istifade ederek mahsûlü oigunlaşmadan ve fâhiş bir ucuzlukla satınalma (Tefecilik) (24) şeklinde yaşayan bu korkunç alışkanlık, esefle kaydedelim ki alan tarafından da, veren tarafından da ticaretin bir gereği gibi tehlükeli edilmekte ve İslâm'ın bu açık hükmü çiğnenmektedir.

İslâm Dîni, çalışmadan, hiç bir riske girmeden paranın para kazanmasını yasak kılmıştır (25). Bunun sebebi açıkta. İhtiyaç sahiplerini zenginlerin elinde ezdirmek; sermaye sahiplerini, faydalı, yeni teşebbüsler yerine atalete sürükleyci kombinezonlara girme serbestisi ile başı boş bırakmak; sınıf kavgalarını davet edici ictimâi düzensizliklerden İslâm topulunu korumak. Yukarıda işaret edildiği gibi (26) güdümlü rejimler bu dizginsiz hürriyetten bol-bol istifade etmişler ve bu gün dünyayı ikiye bölmeye muvaffak olmuşlardır.

Netice; mes'ûliyeti kabul etmeyen fâize karşı, kâr ve zarara ortak olma sözleşmesi ile alınan kazancı, sınırsız bir şekilde serbestir (27).

(20) Nisa : 7, II, 12, 176.

(21) Nisa : 7, II, 12, 176.

(22) Fazlu malâmat için bkz. Ö. N. B., Hukuk-u İslâmiye ve İst. Fikhiyye Kam-nun ilgili bölüm.

(23) E. El Mevdûdî a.ğ.e. sh. 63, 64.

(24) İhyâ-iil Ülüm muh. Mevîzat-ül Mü'minîn sh. 116.

(25) İslâm'da tefecilik yasaktır. Prof. Dr. İhsânullah Han, İslâm ve Komünizm Birbirine Zattır. Bedir Y. İst. 1962, sh. 10-11.

(26) Bakara : 275, 282, Âl-i İmrân : 130.

(27) Bkz. yukarıda sh. 1.